

Hồi 44

Phấn Diện Kim Cang

Bạch Hà Thanh đỏ bừng mặt ấp úng:

- Đỉnh cô nương khéo nói đùa.

- Tôi nói hết sức nghiêm túc, bởi đây là chung thân đại sự!

Đỉnh Tiểu Nam then thùng, lặng thinh quay mặt bước đi nơi khác.

Bạch Hà Thanh lúng túng:

- Tôi... số mệnh không may, chỉ e không xứng đáng với lệnh huynh, hơn nữa chưa chắc Liễu cô nương đã chấp nhận, nên...

Đỉnh Tiểu Lãng lại cười phá lên:

- Vậy đủ rồi, chỉ cần một câu nói là xong. Ca ca thật xin chúc mừng ca ca!

Đỉnh Tiểu Nam lúng túng:

- Muội muội không nên phá bình như vậy!

Đỉnh Tiểu Lãng nghiêm mặt:

- Ca ca tuy tiểu muội là em gái, nhưng việc hôm nay tiểu muội phải quyết định giùm ca ca.

Đỉnh Tiểu Nam chau mày:

- Muội muội, ca ca biết tính nết của muội muội, nhưng...

Đỉnh Tiểu Lãng bỗng nắm tay hay người:

- Tiểu muội không cần biết bây giờ hay người hãy mau minh thệ với trời đất nguyện kết tóc se tơ, còn về phần Liễu cô nương, sau này tiểu muội sẽ chịu trách nhiệm giải thích, bảo đảm nàng ấy không trách móc là được rồi.

Đỉnh Tiểu Nam và Bạch Hà Thanh dưới sự lôi kéo của Đỉnh Tiểu Lãng, đành cùng quỳ xuống đất vái lạy nhau, mỗi người tuyên thệ một câu.

Đỉnh Tiểu Lãng hớn hở:

- Ca ca, tẩu tẩu, xin chúc mừng hai người!

Đinh Tiểu Lăng vừa dứt tiếng, đột nhiên một tiếng cười từ xa vọng đến.

Ba người thấy đều giật mình. Đinh Tiểu Lăng vội nói:

- Hãy ẩn nấp nhanh lên, xem kẻ đến là ai?

Đoạn ba người lẹ làng phi thân lên trên một ngọn cây to.

Ba người vừa ẩn mình xong, chỉ thấy một bóng người cao to nhanh nhẹn từ trên không đáp xuống.

Người nọ toàn thân bạch y, mặt như giấy trắng, chẳng những thân hình cao to mà còn mập mạp như một tay phú thương.

Đinh Tiểu Lăng nghiêng rằng:

- Ca ca biết người này là ai không?

Đinh Tiểu Nam ngơ ngẩn:

- Ca ca chưa gặp qua bao giờ!

Đinh Tiểu Lăng giọng căm hờn:

- Đó chính là Phấn Diện Kim Cang Ngưu Thụ Tần, chủ hung trong vụ thảm sát tại Bạch Vân sơn trang khi xưa!

Đinh Tiểu Nam cũng nghiêng rằng:

- À, thì ra là y, lão đại của Hải Nội Thất ma!

Nói xong nhồm người toan phóng xuống. Đinh Tiểu Lăng vội nắm giữ chàng lại và nói:

- Khoan đã, Phấn Diện Kim Cang không phải như Hắc Bạch Vô Thường, chúng ta phải thận trọng!

Chỉ thấy Phấn Diện Kim Cang đảo mắt nhìn quanh, đoạn buông tiếng cười vang:

- Ba vị trốn trên cây phải không?

Đinh Tiểu Lăng cười khẩy:

- Lão ma này quả là lợi hại, y đã biết mình ẩn thân ở đây rồi!

Đoạn lớn tiếng nói:

- Lão ma, đúng là bọn ta ở đây, lão biết bọn ta là ai không?

Phấn Diện Kim Cang cười vang:

- Anh em nhà họ Đinh, cộng thêm một vị cô nương họ Bạch, có lẽ là nhị công chúa của Hồng Thái Cung, chẳng phải ba người hay sao?

Đinh Tiểu Nam gắt giọng:

- Lão ma ngươi quả thật là tin tức linh thông!

Phấn Diện Kim Cang cười rộ:

- Lão phu nếu không có bản lĩnh ấy thì tư cách gì được liệt vào lão đại trong Hải Nội Thất ma chứ?

Đinh Tiểu Nam cười khẩy:

- Lão biết thì làm gì được nào? Còn lục ma kia đâu?

Phấn Diện Kim Cang tủm tủm cười:

- Ngươi hỏi họ để làm gì?

Đinh Tiểu Nam đánh giọng:

- Để khử trừ một lượt!

Phấn Diện Kim Cang cười khẩy:

- Khẩu khí lớn lắm, nhưng đáng tiếc là ngươi chưa đủ bản lĩnh. Thế nào? Các ngươi tự xuống hay là chờ lão phu động thủ quăng các ngươi xuống?

Đinh Tiểu Nam quay sang Đinh Tiểu Lăng khẽ nói:

- Lão Phấn Diện Kim Cang này lợi hại lắm hay sao?

Đinh Tiểu Lăng cũng khẽ đáp:

- Nếu lão ta không có chân tài thực học thì làm sao có thể trở thành kẻ đứng đầu trong Hải Nội Thất ma?

Đinh Tiểu Nam không phục:

- So với Kim Xà Phu Nhân thì sao?

- Dĩ nhiên là lão ta kém xa Kim Xà Phu Nhân, như so với tiểu muội đây về mặt võ công cũng chẳng kém lão ta là bao, thế nhưng...

Đinh Tiểu Nam nóng ruột:

- Còn nhưng gì nữa, hãy lập tức bắt giết ngay để báo thù... Chẳng giấu gì muội muội, võ công của Kim Xà Phu Nhân chỉ bằng một phần ba của tiểu huynh thôi.

Đinh Tiểu Lăng gật đầu:

- Tiểu muội biết nhưng ca ca chưa luyện thuần thực, có thể rất khó thi triển, điều đáng gớm là mưu kế của lão ta, nên biết người này quỷ kế đa đoan, võ công tuy không đáng sợ lắm, nhưng chưa có ai qua được ba chiêu của lão ta.

Đinh Tiểu Nam nhú mày:

- Theo ý muội muội thì sao?

- Tốt hơn hết là hãy tìm hiểu kỹ lão ta rồi hãy động thủ!

Đinh Tiểu Nam nôn nóng:

- Muội muội quá đắn đo đi... thế này vậy, ca ca đánh trận đầu, muội với Bạch cô nương hãy chờ đợi thời cơ.

Đinh Tiểu Lăng chưa kịp đáp, Bạch Hà Thanh đã hồi hả nói:

- Hãy khoan, sư huynh... tốt hơn không nên khinh cử vong động.

Đinh Tiểu Lăng bật cười:

- Dù thế nào thì cũng vẫn là tẩu tẩu quan tâm cho ca ca...

Bạch Hà Thanh thoáng đỏ mặt, cúi đầu làm thinh.

Đinh Tiểu Nam khẽ nói:

- Giờ phút này mà muội muội còn đùa được nữa ư?

Đinh Tiểu Lăng thần nhiên cười:

- Nếu vậy thì cả hai người hãy cùng xuống đối phó với lão ma kia, để tiểu muội lược trận cho!

Đinh Tiểu Nam cười:

- Cũng được, nhưng... nếu chưa thật cần thiết thì Bạch cô nương không nên động thủ.

Bạch Hà Thanh khẽ gật đầu, cũng Đinh Tiểu Nam phóng xuống ngay trước mặt Phần Diện Kim Cang.

Phần Diện Kim Cang mặt trời khắc, hần học nói:

- Đinh Tiểu Nam, đây là người tự tìm lấy cái chết, trong số Hải Nội Thất Ma đã bị người giết mất ba...

Đinh Tiểu Nam xua tay:

- Đinh mỗ không thích giành công của người khác, sự thật thì trong tam ma, một người chết bởi tay Thiên Xú bà bà, còn hai người kia là do công lao của xá muối muối, còn Đinh mỗ...

Đoạn với ánh mắt sắc lạnh chốt vào mặt Phấn Diện Kim Cang nói tiếp:

- Hôm nay mới khai trương lần đầu tiên, phải chính tay hạ sát tên chủ hung huyết thù gia môn!

Phấn Diện Kim Cang cả cười:

- Người tự đánh giá mình cao quá, mặc dù là kẻ sủng tín của Kim Xà Phu Nhân nhưng lão phu cũng chẳng thể để cho người sống trên dương thế...

Ngẫm nghĩ giây lát rồi lại nói tiếp:

- Sau khi người chết cũng đừng mong Kim Xà Phu Nhân báo thù cho người, bởi lão phu có thể bịa ra một câu chuyện hoàn hảo để cho bà ta tin rằng người đã chết vì tai nạn không bao giờ nghi ngờ lão phu.

Đinh Tiểu Nam nghiêng rằng:

- Ai chết bởi tay ai sẽ được phân định ngay thôi, nhưng...

Đoạn trầm giọng quát:

- E lão không còn cơ hội để mà gặp Kim Xà Phu Nhân bịa chuyện nữa đâu. Lúc ở Thái Sơn, có lẽ lão đã từng bịa ra một câu chuyện khiến Kim Xà Phu Nhân phải tin chứ gì?

Phấn Diện Kim Cang cười:

- Kỳ thực muốn bịa chuyện cũng phải dựa vào sự thật, thú thật, Kim Xà Phu Nhân hiện nay đã có mặt tại Triệu Dương Bình Tùng Bách sơn rồi!

Đinh Tiểu Nam cười khẩy:

- Thủ đoạn của lão quá là cao minh, nhưng đáng tiếc kể từ đây lão chẳng còn gì thi thố được nữa.

Phấn Diện Kim Cang thần nhiên cười:

- Vậy thì cứ thử xem!

Đinh Tiểu Nam song chưởng vung lên vừa định động thủ, bỗng một tiếng quát vang lên:

- Dừng tay lại!

Mọi người hiện diện thấy đều giật mình, thì ra kẻ vừa đến chính là Kim Xà Phu Nhân.

Phấn Diện Kim Cang tái mặt sợ hãi, lắp bắp:

- Phu nhân... sao lại... đến đây?

Kim Xà Phu Nhân tức giận:

- Vừa rồi ai bảo lão thân đã có mặt tại Tùng Bách sơn rồi vậy?

Phấn Diện Kim Cang hồn phi phách tán:

- Đó là... lão ô phỏng đoán mà thôi!

- Phỏng đoán ư? Chẳng phải người đã khuyên lão thân đến đó hay sao? Người quả là khéo bịa chuyện, đã dối gạt luôn cả lão thân, bởi lão thân cũng tin là Mai Hoa kiếm phổ hiện đang ở Tùng Bách sơn!

Phấn Diện Kim Cang cố chống chế:

- Lão ô không hề nói dối, Mai Hoa kiếm phổ quả thực đã trôi dạt đến Triều Dương bình trên Tùng Bách sơn rồi!

Kim Xà Phu Nhân cười khẩy:

- Ngưu Thụ Tần, tài lừa của người tuy cao minh, song hôm nay không còn gạt được lão thân nữa đâu... Lão thân chẳng ngại gì nói rõ cho người biết, vì lão thân đã gặp Thiên Sơn Lão Nhân.

Phấn Diện Kim Cang ngớ người:

- Vậy thì có liên can gì đến Mai Hoa kiếm phổ?

Kim Xà Phu Nhân cười rộ:

- Liên can nhiều lắm chứ, bởi Thiên Sơn Lão Nhân mới chính là người có được Mai Hoa kiếm phổ và đã đọc hết tuyệt kỹ trong ấy từ lâu rồi.

Phấn Diện Kim Cang buông tiếng thở dài nặng nề:

- Nếu vậy thì chính lão ô cũng là người bị gạt, thôi hãy bỏ qua việc này đi!

Kim Xà Phu Nhân gằn giọng:

- Người nói nhẹ nhàng quá, nhưng đáng tiếc lão thân lại không nghĩ như vậy!

Phấn Diện Kim Cang lớn tiếng:

- Chẳng còn cách nào hơn, nhưng ít ra ngu huynh đệ cũng còn có thể giúp phu nhân tranh bá võ lâm, nhất thống giang hồ xưng tôn thiên hạ!

Kim Xà Phu Nhân cười vang:

- Không cần, bọn các người thành sự thì ít, bại sự thì nhiều, lão thân không dùng các người thì tốt hơn, bởi lão thân đã tìm hiểu rất rõ về tình hình của quần hùng võ lâm trên Tùng Bách sơn, không cần phải kèn trống rình rang, chỉ cần lão thân suất lĩnh người của bốn cung là đủ đánh tan bọn người tụ tập tại Tùng Bách Sơn rồi!

Phấn Diện Kim Cang nghiêng răng:

- Vậy là ngu huynh đệ đã không còn giá trị để cho phu nhân lợi dụng nữa chứ gì.

Kim Xà Phu Nhân lắc đầu:

- Có chứ!

Phấn Diện Kim Cang vội nói:

- Bất luận phu nhân có điều chi sai bảo bọn lão ô muôn thác cũng chẳng từ nan!

Kim Xà Phu Nhân nhếch môi cười:

- Không cần muôn thác, chỉ cần chết một lần là đủ!

Phấn Diện Kim Cang ngơ ngẩn:

- Ý của phu nhân là...

Kim Xà Phu Nhân cười lạnh lùng:

- Lão thân đã nói quá rõ ràng, không cần các người muôn thác mà chỉ cần các người chết một lần là đủ!

Phấn Diện Kim Cang bối rối:

- Xin phu nhân dặn bảo!

Kim Xà Phu Nhân rề rà:

- Dùng các người để đổi lại một tên đồ đệ!

Phấn Diện Kim Cang lắp bắp:

- Lão ô... không hiểu... ý của phu nhân là...

Kim Xà Phu Nhân cả cười:

- Rất đơn giản, vì đồ đệ mà lão thân định chiêu nạp có mối thù bất cộng đố kỵ với các người, lão thân trừ khử các người đi, tất nhiên có thể khiến cho y cảm ân báo đền, bái nhận lão thân làm sư phụ!

Phấn Diện Kim Cang chưa kịp lên tiếng, Đinh Tiểu Nam đã cướp lời:

- Phu nhân, việc này không thể kể chung với nhau được.

Kim Xà Phu Nhân xua tay:

- Người hãy khoan vội lên tiếng, chờ bọn ta giải quyết xong việc rồi hẵng tính.

Đinh Tiểu Nam thoáng ngẫm nghĩ, đoạn ngậm miệng làm thinh, bởi chàng đã có ý định khác.

Phấn Diện Kim Cang bỗng cười phá lên:

- Vậy ra vị đồ đệ mà phu nhân định thu nạp chính là Đinh Tiểu Nam!

Kim Xà Phu Nhân cười nhạt:

- Không sai, người thấy thế nào?

Phấn Diện Kim Cang gật gù:

- Tuy rằng là hàng thượng phẩm để luyện võ, nhưng đáng tiếc...

Kim Xà Phu Nhân đánh giọng quát:

- Đáng tiếc sao?

Phấn Diện Kim Cang cười:

- Đáng tiếc là phu nhân không khuất phục được, bởi vì hắn...

Kim Xà Phu Nhân quát lớn:

- Im ngay! Giờ đây lão thân không muốn nói với người những vấn đề khác, chỉ hỏi người ra tay chống lại hay là ngoan ngoãn bó tay chịu trói chờ chờ xử tử.

Phấn Diện Kim Cang cười khẩy:

- Nếu phu nhân đã nhất quyết Ngưu mỗ hiến mạng, cũng chẳng đáng kể là việc gì to tát, chỉ cần...

Kim Xà Phu Nhân nhếch môi cười:

- Chỉ cần sao?

- Chỉ cần phu nhân chấp thuận cho lão ô một điều, lão ô sẽ tức khắc tự cắt cổ dâng đầu ngay!

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>